

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/12/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200740
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3011200740.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu Q., bytom S., zastúpeného JUDr. Romanom Henčelom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Prievidzi, G. Švéniho 8, proti žalovanému Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Prievidzi, Odbor poriadkovej polície, so sídlom v Prievidzi, Mišíka 11, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-PD-VO-Pk-Odv-8-003/2011 zo dňa 05. septembra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S//98/2011-47 zo dňa 11. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/98/2011-47 zo dňa 11. januára 2012 m e n í t a k, že rozhodnutie žalovaného č. ORPZ-PD-VO-Pk-Odv-8-003/2011 zo dňa 05. septembra 2011 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě l š i e k o n a n i e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-PD-VO-Pk-Odv-8-003/2011 zo dňa 05. septembra 2011, ktorým žalovaný potvrdil disciplinárny rozkaz riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Nováky, Odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza č. 2/2011 z 15. júla 2011, ktorým bolo žalobcovi uložené podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 15 % na dobu jedného mesiaca, a to z dôvodu, že žalobca dňa 15. júna 2011 v čase obchádzkovej služby nemal pri výkone služby aktuálny písomný zoznam osôb, ktorým bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v územnom obvode Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi a v pridelenom priestupkovom spise ORP-P-l87/Ny-2011, ktorý mu bol pridelený dňa 26. apríla 2011 až do dňa kontroly, t. j. 15. júna 2011 konal s prietahmi, ktoré boli výlučne zavinené žalobcom, čím porušil čl. 15

ods. 12 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 17/2008 o činnosti základných útvarov služby poriadkovej polície Policajného zboru a čl. 3 ods. 1 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v Policajnom zbore.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa, dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečili si potrebné podklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili správny právny záver s ktorým sa krajský súd stotožnil a v podrobnostiach svojho rozhodnutia naň poukazuje. Z uvedeného krajský súd má za to, že nedošlo k právnym pochybeniam, ani logickým nesprávnostiam a nezistil ani žiadnu vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny a zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Žalobca citujúc ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. mal za to, že v konaní pred prvostupňovým súdom bolo preukázané, že služobný orgán nesprávne posúdil jeho konanie, ako konanie, ktoré má znaky disciplinárneho previnenia. Podľa žalobcu služobný orgán v rozpore s § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. objektívne nezistil skutočný stav veci a neprihliadol na jeho vyjadrenie k výsledkom vykonanej kontroly, z ktorého je zrejmé, že v čase kontroly žalobca nevykonával obchádzkovú službu, bol nadriadeným kontrolovaný v objekte Obvodného oddelenia Policajného zboru (ďalej aj „PZ“), teda nie je porušením Nariadenia Prezidenta PZ č. 17/2008, keď v čase kontroly nemal pri sebe aktuálny zoznam zákazov činností s dátumom 02. júna 2011. Uvedené tvrdenie preukázal kópiou záznamu o výsledku kontroly z ktorého je zrejmé, že kontrola bola vykonaná dňa 15. júna 2011 v čase od 18:00 hod. do 19:00 hod.. Podľa záznamu zo služby zo dňa 15. júna 2011 bol žalobca s kolegom od 17:30 hod. na Obvodnom oddelení PZ, kde vykonával administratívne práce (spisovanie záznamu zo služby, spisovanie poznatku). Kópiu záznamu zo služby žalobca v rámci konania predložil. Kontrola nebola vykonaná nadriadenými bezprostredne po ukončení obchádzkovej služby, ale v čase keď už žalobca v súlade s knihou inštrukcií vykonával administratívne práce v budove Obvodného oddelenia PZ v Novákoch.

S poukazom na čl. 15 ods. 12 Nariadenia Prezidenta PZ č. 17/2008, ktorý upravuje výstroj a výzbroj policajtov v obchádzkovej službe a vyššie uvedeného mal za to, že v čase kontroly nevykonával obchádzkovú službu, teda nebol povinný mať pri sebe výstroj, výzbroj a administratívne pomôcky, ktoré sa priamo viažu k obchádzkovej službe.

Za nepravdivé označil konštatovanie, že nekonal v konaní o priestupku č. sp.: ORP-P-187/NY-2011 bez prieskumov spôsobených objektívnymi okolnosťami, pretože konal v rámci predĺženej lehoty a priestupok bol v rámci tejto lehoty riadne ukončený. Skutočnosť, že došlo k odôvodnenému predĺženiu lehoty na objasňovanie potvrdil aj jeho priamy nadriadený tým, že lehotu predĺžil a prieskumy mu nevytkol. Poukázal aj na objektívny dôvod, ktorý mu neumožňoval riadne sa venovať vybaveniu veci, ktorým je systém plánovania služieb. Bol toho názoru, že v súlade s § 48 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z., mal ako policajt právo na podmienky nevyhnutné na riadny výkon štátnej služby. Tieto podmienky mu nadriadený nezabezpečil tým, že pri plánovaní služieb nezohľadnil potrebu vykonávať aj administratívne činnosti za účelom ukončenia pridelených vecí v určených termínoch. Toto tvrdenie preukazuje kópiou plánu služieb za mesiace apríl, máj a jún 2011.

Čo sa týka odôvodnenia prvostupňového súdu v časti posúdenia prieskumov v konaní pri prejednávaní predmetného priestupku žalobca sa nestotožnil s názorom, že prieskumy v konaní nemali objektívny charakter (napr. márne predvolanie svedkov a pod.), a teda, že nešlo o prieskumy, ktoré nastali nezávisle od jeho vôle. Svoje tvrdenie preukazoval kópiou žiadosti o predĺženie lehoty v predmetnom priestupkovom spise zo dňa 21. mája 2011, ktorú schválil riaditeľ Obvodného oddelenia PZ v Novákoch (originál žiadosti sa nachádza v priestupkovom spise). Z uvedenej žiadosti podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že na riadne objasnenie veci bolo potrebné vypočuť dvoch svedkov, ktorí sa v stanovený termín na výsluch nedostavili. V priebehu predĺženej lehoty sa žalobca opätovne pokúsil svedkov predvolať a vypočuť, čo sa mu do dňa kontroly nepodarilo zabezpečiť. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že lehotu mu predĺžil riaditeľ Obvodného oddelenia PZ mjr. Bc. H., ktorý ho následne svojim disciplinárnym rozkazom za prieskumy v prejednávaní predmetného priestupku potrestal.

Žalobca naďalej tvrdil, že pri spoľahlivom zistení skutkového stavu by služobný orgán musel zistiť, že

svojím konaním ani v jednom prípade nenaplnil skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia a ani iného priestupku a mal konanie zastaviť.

Vzhľadom na vyššie uvedené považoval rozhodnutie prvostupňového súdu za nespravodlivé a nezákonné. Bol toho názoru, že prvostupňový súd nesprávne posúdil jeho povinnosť mať v čase kontroly pri sebe aktuálny zoznam zákazov činností, pričom sa táto povinnosť jednoznačne viaže na policajta priamo vykonávajúceho obchádzkovú službu, ktorú v čase kontroly nevykonával. Obdobne prvostupňový súd nezobral do úvahy dôvody uvedené v žiadosti na predĺženie lehoty pri objasňovaní predmetného priestupku, z ktorej je zrejmé, že nemohol priestupok ukončiť v lehote práve z dôvodu správania sa svedkov, t. j. z objektívneho dôvodu, ktorý nemohol ovplyvniť. Priestupok bol v predĺženej lehote riadne ukončený a na ukončenie priestupku nemal výsledok kontroly žiadny vplyv.

Na záver žalobca uviedol, že v prípade úspechu si uplatňuje náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie žalobcu uviedol, že k predmetnému odvolaniu sa nebude vyjadrovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Podľa čl. 142 ods. 1 veta za bodkočiarkou, Ústavy Slovenskej republiky súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podľa § 244 ods. 3 OSP, rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) z administratívneho spisu zistil, že napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a súčasne potvrdil disciplinárny rozkaz č.

2/2011 z 15. júla 2011, ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 15 % na dobu jedného mesiaca z dôvodu porušenia čl. 15 ods. 12 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 17/2008 (žalobca nemal pri sebe pomôcku - aktuálny zoznam zákazov činnosti) a čl. 3 ods. 1 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 (žalobca nekonal v priestupkovom spise bez prieskumov v konaní), čím porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z., a týmto konaním sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z..

Podľa § 233 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si pre rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 237 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., účastníci konania sú povinný postupovať tak, aby svojim konaním nest'azovali a nezdržovali priebeh konania.

Podľa § 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka.

Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 241 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnoty, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodol.

Poučenie o odvolaní obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné, alebo či sa možno proti nemu odvolať, v akej lehote a u ktorého oprávneného orgánu.

Takto potom úlohou krajského i najvyššieho súdu v konaní bolo posúdiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom, a či konaním žalobcu boli naplnené znaky disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. a následného zníženia služobného platu o 15 % na dobu 1 mesiaca.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z. z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný plniť svedomitú úlohu, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., za disciplinárne previnenie možno policajtovi uložiť len jedno z disciplinárnych opatrení uvedených v § 53 ods. 1 písm. a/ až c/.

Podľa § 56 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z. z. pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa, pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárnym opatrením je zníženie platu až o 15 % na dobu najviac troch mesiacov.

Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie najneskôr nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených, najneskôr do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak konanie policajta, v ktorom možno vidieť naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia bolo predmetom prešetrenia iného orgánu, lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho opatrenia sa začína dňom, keď sa ktorýkoľvek z nadriadených policajtov dozvedel o výsledku tohto prešetrenia; táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa čl. 15 ods. 12 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 17/2008 o činnosti základných útvarov služby poriadkovej polície Policajného zboru v znení neskorších predpisov, riaditeľ môže rozhodnúť, ktoré pomôcky, výstroj a výzbroj, uvedené v odseku 11 (okrem pomôcok, výstroja a výzbroje uvedenej v odseku 11 písm. b/ a čl. 14 ods. 8 písm. a/ až f/, h/ až j/, n/ a o/), nemusí mať pri sebe policajt vykonávajúci obchôdzkovú službu v rovnošate alebo ktoré pomôcky, výstroj a výzbroj uvedené v odseku 11 (okrem pomôcok, výstroja a výzbroje uvedenej v čl. 14 ods. 8 písm. a/, b/, d/ až f/, n/ a o/), nemusí mať pri sebe policajt vykonávajúci obchôdzkovú službu v občianskom odeve, prípadne môže rozhodnúť o doplnení administratívnych pomôcok, tlačív, výstroja a výzbroje. Zmeny vo výstroji a výzbroji riaditeľ písomne zaznamená v knihe inštrukcií.

V zmysle § 59 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, objasňovanie priestupku sa skončí spravidla do jedného mesiaca odo dňa, keď sa správny orgán alebo orgán oprávnený objasňovanie (§ 58 ods. 3) o priestupku dozvedel.

V zmysle čl. 3 ods. 1 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, za správnosť, včasnosť a zákonnosť vykonávania úkonov, rozhodnutí a opatrení pri objasňovaní a prejednávaní priestupkov zodpovedá osobne policajt a v konaní o priestupkoch osobne poverený policajt.

V zmysle čl. 3 ods. 2 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, postupov policajtov pri objasňovaní a prejednávaní priestupkov riadi, organizuje a kontroluje funkcionár, ktorý je zodpovedný za úsek odhaľovania, objasňovania a prejednávania priestupkov.

V zmysle čl. 23 ods. 1 prvej vety nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore spravidla do jedného mesiaca odo dňa, keď sa o priestupku dozvedel. Ak policajt nemôže skončiť objasňovanie priestupku v určenej lehote, o jej predĺžení na základe písomnej a odôvodnenej žiadosti rozhoduje priamy nadriadený policajta, ktorý zároveň určí primeranú lehotu na skončenie objasňovania a túto vyznačí do predloženej žiadosti, ktorá bude založená v druhom výtlačku priestupkového spisu. Predĺženie lehoty objasňovania priestupku

nesmie presiahnuť obdobie dvoch rokov od spáchania priestupku.

Pri preskúvaní rozhodnutia, ktoré bolo vydané na základe voľnej úvahy, je povinnosťou súdu posúdiť, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom, ale z rozhodnutia musí byť tiež zrejmé, akými úvahami sa správny orgán riadil. Súčasťou preskúmania súdu je i posúdenie, či správne uváženie je logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie ÚS SR č. k. II. ÚS 127/07-21 zo dňa 06. júna 2007) úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Správny orgán totiž i pri voľnom uvážení nesmie nerešpektovať zákon ako i prekračovať jeho medze, a tiež nesmie pri použití voľnej úvahy prejavovať svoju ľubovôľu. Rubom diskrečného oprávnenia správneho orgánu je povinnosť voľnú úvahu použiť a jej použitie zdôvodniť. V tomto smere v posudzovanej veci sú rozhodnutia správnych orgánov nepreskúmateľné, pretože z nich nie je jasné, ktoré skutočnosti považovali správne orgány oboch stupňov za rozhodujúce pre voľbu medzi naznačenými niekoľkými možnosťami, akými skutkovými a právnymi úvahami sa pritom riadili, a či ich úvaha neporušuje pravidlá logického uvažovania. Tieto uvedené okolnosti pri preskúmaní rozhodnutia vydaného na základe voľnej úvahy, musí súd podrobiť svojej kognícii, aby mohol dospieť k záveru, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom. V zmysle uvedeného, námietky žalovaného uvedené v odvolaní na vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu nemohli mať vplyv.

Najvyšší súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, a to ako súdneho tak aj administratívneho spisu dospel k záveru, že služobný orgán nesprávne posúdil uvedené konanie žalobcu ako konanie, ktoré má znaky disciplinárneho previnenia. Správne orgány tak podľa názoru najvyššieho súdu konali v rozpore s § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., keď pred uložením disciplinárneho opatrenia nezistili objektívne skutočný stav veci.

Ako vyplýva priamo z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu, je zrejmé že nadriadený kontroloval žalobcu v čase, keď žalobca vykonával administratívne úkony podľa pokynov nadriadeného na Obvodnom oddelení PZ Nováky. Takto potom žalobca nemohol porušiť čl. 15 ods. 12 nariadenia prezidenta PZ SR č. 17/2008.

Pokiaľ ide o prieskumy v priestupkovom konaní, ktoré sa žalobcovi kladú za vinu, ani tu sa najvyšší súd nestotožnil s názorom krajského súdu, že prieskumy neboli zapríčinené objektívnymi okolnosťami. Z administratívneho spisu je preukázané, že takéto objektívne okolnosti nastali.

Zo žalobcovho odvolania proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 242 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. na strane očíslovanej číslom 20 sú vymenované všetky okolnosti, s ktorými sa najvyšší súd stotožňuje ako s okolnosťami, ktoré zakladajú dôvod na predĺženie lehoty a ktorú lehotu sám priamy nadriadený žalobcu predĺžil. V rámci predĺženej lehoty bol priestupok riadne ukončený. Taktiež mal najvyšší súd za preukázané, že na riadne objasnenia veci bolo treba vypočuť dvoch svedkov, čo ušlo podľa názoru najvyššieho súdu pozornosti krajského súdu.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade ide o vykonávanie pracovnej (služobnej činnosti) žalobcu v ozbrojenom zbore, kde v rámci vnútornej štruktúry policajného zboru platí princíp nadriadenosti/podriadenosti a pri popise faktov žalobcu vyplývajúcich z odvolania proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 242 ods. 1. zákona č. 73/1998 Z. z. na strane očíslovanej č. 20, tak nemohlo ísť o svojvôľu žalobcu, pretože plán služieb má na starosti nadriadený žalobcu, ktorý by mal zohľadňovať pri plánovaní aj administratívnu činnosť žalobcu. V uvedenom smere sa podľa názoru najvyššieho súdu, tak zo strany nadriadeného nestalo.

Ak teda krajský súd dospel k právnomu záveru, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor nepovažoval najvyšší súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Správne orgány oboch stupňov si pre svoj záver, že žalobca svojím konaním porušil základné povinnosti príslušníka Policajného zboru, zjavne nezadovážili dostatok skutkových podkladov.

Na základe uvedených dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/98/2011-47 zo dňa 11. januára 2012 je potrebné podľa § 250ja ods. 3 veta prvá OSP zmeniť a napadnuté rozhodnutie žalovaného č. ORPZ-PD-VO-Pk-Odv-8-003/2011 zo dňa 05. septembra 2011 zrušiť z dôvodu, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisu a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie (§ 250j ods. 2 písm. b/ OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

V ďalšom konaní žalovaný súc viazaný právnym názorom najvyššieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP) po opätovnom posúdení veci, či skutky, ktoré sa kladú žalobcovi za vinu majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže ani nevyplývajú z obsahu administratívneho spisu, rozhodne znova o disciplinárnom rozkaze riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Nováky, Odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi č. 2/2011 z 15. júla 2011 tak, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo zákonu.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože právny zástupca si ich náhradu nevyčísľil v zákonom stanovenej lehote a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.